

I. DISPOSICIONS GENERALS

COMISSIÓ NACIONAL DEL MERCAT DE VALORS

- 1330** *Circular 1/2011, de 21 de gener, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per la qual es modifica la Circular 12/2008, de 30 de desembre, sobre solvència de les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les conclusions del Consell Europeu i de l'Ecofin, juntament amb altres iniciatives internacionals, com la cimera del G20 de 2 d'abril de 2009, van destacar determinades deficiències en matèria de solvència que es van posar de manifest en la crisi financera. Per aquest motiu, la Comissió Europea ha desenvolupat diverses iniciatives, entre les quals hi ha la Directiva 2009/27/CE de la Comissió, de 7 d'abril, per la qual es modifiquen determinats annexos de la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les disposicions tècniques relatives a la gestió de riscos, i la Directiva 2009/83/CE de la Comissió, de 27 de juliol, per la qual es modifiquen determinats annexos de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les disposicions tècniques relatives a la gestió de riscos.

Altres directives sobre aquesta matèria ja aprovades requereixen per a la incorporació a la Circular de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) una transposició prèvia a través d'una norma de rang superior. No obstant això, considerant el termini de transposició que preveuen les directives esmentades en el paràgraf anterior, 31 d'octubre de 2010, i el seu termini d'entrada en vigor, 31 de desembre d'aquest mateix any, s'ha de modificar la Circular 12/2008, de 30 de desembre, de la CNMV, sobre solvència de les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables, per donar compliment a les obligacions de transposició que contenen les dues directives esmentades i amb independència dels canvis necessaris que calgui realitzar en el futur.

Les directives esmentades modifiquen les directives 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, i 2006/49/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses de serveis d'inversió i les entitats de crèdit, el contingut de les quals es va transposar al nostre dret a través de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, del Reial decret 216/2008, de 15 febrer, de recursos propis de les entitats financeres i, finalment, a través de la dita Circular 12/2008, de 30 de desembre, de la CNMV.

La Circular recull el contingut de la Directiva 2009/27/CE de la Comissió, on es precisen i s'aclareixen, de manera que l'harmonització i transposició de les normes en matèria de solvència convergeixin, conceptes relacionats amb el risc de posició i el risc de crèdit de contrapart de determinats derivats de crèdit (d'enèsim impagament), que es regulaven en els annexos de la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, i que també es van incorporar en la Circular 12/2008.

La present Circular també recull parcialment el contingut de la Directiva 2009/83/CE de la Comissió, en el que es pot resumir com a aclariments i precisions de diferents aspectes relacionats amb les tècniques de reducció del risc de crèdit. També es recullen canvis relatius al risc operacional i a les obligacions d'informació, aquestes últimes referents a les matèries modificades i afegides. En aquesta Circular no es proposen canvis sobre els conceptes que modifiquen la determinació de les exigències de recursos propis per risc de crèdit basades en mètodes interns (IRB), atès que està regulat aquest risc per a les empreses de serveis d'inversió per referència a la Circular 3/2008, de 22 de maig, del Banc d'Espanya, sobre la determinació i el control dels recursos propis mínims. Igualment, amb la present Circular, els conceptes relacionats amb el risc de crèdit de les titulitzacions

també es regulen per referència a la dita Circular del Banc d'Espanya i, en conseqüència, les modificacions futures en aquest àmbit s'han de recollir a través seu.

En la tercera i última norma d'aquesta Circular es proposen alguns canvis o millores l'origen dels quals no està relacionat amb la transposició de les directives esmentades, sinó que corresponen a modificacions provinents de l'experiència adquirida en l'aplicació pràctica de la Circular 12/2008. Amb aquests es pretén aclarir algunes matèries, com ara els conceptes a considerar en el càlcul d'exigències de recursos propis per despeses d'estructura, l'exclusió de determinats fons d'inversió als efectes de coeficient de grans riscos, comptes a cobrar també a efectes del coeficient de grans riscos, precisió dels instruments a considerar a efectes del risc de contrapart, la possible exigència a les empreses de serveis d'inversió per part de la CNMV de deduir dels seus recursos propis computables els crèdits fiscals activats o, finalment, l'obligació de publicar l'informe sobre solvència en la pàgina web de l'entitat o grup.

Finalment, s'afegeix una disposició addicional primera per precisar la verificació a realitzar per experts independents en els casos en què les empreses d'assessorament financer (EAFI) siguin persones físiques.

Aquesta Circular es dicta a l'empara de les habilitacions que preveuen els articles 70 i 70 bis, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en els quals s'estableix que reglamentàriament s'han de determinar els mètodes de càlcul de les exigències de recursos propis per tipus de riscos, les ponderacions dels diferents riscos i la informació mínima objecte de publicació sobre solvència. Igualment, estableix el seu contingut en virtut de les previsions dels articles 86, 87 i 94.6 i de les disposicions finals tercera i cinquena del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, en què s'habilita la Comissió Nacional del Mercat de Valors perquè concreti l'àmbit d'aplicació, perquè estableixi les condicions específiques de còmput de recursos propis per al risc de crèdit i contrapart, perquè estableixi la freqüència i forma de les declaracions de control de recursos propis, perquè defineixi els conceptes comptables que hagin d'integrar els recursos propis i les seves deduccions i, amb caràcter general, perquè dicti les disposicions necessàries per a la deguda execució del Reial decret en les diferents àrees afectades. Així mateix, l'article 21 del Reial decret 217/2008, de 15 de febrer, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió, estableix els requisits per obtenir i conservar l'autorització de les empreses d'assessorament financer, i en destaca la inclosa en la lletra i), en què es preveu que disposin de mitjans d'organització, amb l'abast que determini la CNMV, i procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació.

En conseqüència, en ús de les facultats que en la matèria té conferides, d'acord amb el Consell d'Estat i de conformitat amb el que estableix l'article 15 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol,

El Consell de la Comissió del Mercat de Valors, en la sessió de 21 de gener de 2011, ha disposat:

Norma 1a. Modificacions amb origen en les directives 2009/27/CE i 2009/83/CE de la Comissió.—Com a conseqüència de l'aprovació de les directives 2009/27/CE i 2009/83/CE de la Comissió, s'introdueixen els canvis següents en la Circular 12/2008, de la CNMV, sobre solvència de les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables:

1. Modificació de la redacció de l'últim paràgraf de l'article 15 sobre cobertures internes, del capítol II sobre cartera de negociació:

«Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, quan una entitat cobreixi una posició no inclosa en la cartera de negociació mitjançant un derivat de crèdit comptabilitzat en la seva cartera de negociació, cobertura interna, només es pot reconèixer com a cobertura quan l'entitat adquireixi protecció d'un tercer i el derivat compleixi els requisits que estableix l'apartat C del capítol V sobre reducció del risc de crèdit. Sense perjudici del que preveu el segon paràgraf del número 5 de l'article 59, en aquest cas, les dues posicions no estan subjectes als requeriments de recursos propis que estableix aquest capítol.»

2. Modificació de l'últim paràgraf de l'article 19 del capítol II sobre normes generals per a instruments concrets en la cartera de negociació:

«Per a la part que transfereix el risc de crèdit, el "comprador de protecció", les posicions en derivats de crèdit en què l'entitat ha comprat protecció es determinen com la imatge reflectida del venedor de protecció, amb l'excepció d'un bo amb vinculació creditícia que no comporta una posició curta en l'emissor. Si en un moment determinat del contracte derivat hi ha una opció de compra ("call option") combinada amb un increment del cost ("step-up"), aquest moment s'ha de considerar el de venciment de la protecció. En el cas dels derivats de primer impagament ("first-to-default") i derivats de crèdit d'n-èsim impagament ("nth-to-default"), en lloc del principi d'imatge reflectida s'ha d'aplicar el tractament que s'exposa a continuació:

Derivats de crèdit de primer impagament ("first-to-default").—Quan una entitat obtingui protecció de crèdit respecte d'una sèrie d'entitats de referència subjacents a un derivat de crèdit amb la condició que el primer impagament d'entre els actius dóna lloc al pagament i que aquest esdeveniment de crèdit extingeix el contracte, l'entitat pot compensar el risc específic respecte de l'entitat de referència a què correspongui menys exigència de capital per risc específic d'entre les entitats de referència subjacents, d'acord amb el quadre 1 d'article següent.

Derivats de crèdit d'n-èsim impagament ("nth-to-default").—En cas que l'n-èsim impagament d'entre les exposicions doni lloc al pagament en virtut de la protecció creditícia, el comprador de la protecció només pot compensar el risc específic si també s'ha obtingut protecció per als impagats 1 a n-1 o quan ja s'hagin produït n-1 impagats. En aquests casos, la metodologia exposada més amunt en relació amb els derivats de crèdit de primer impagament s'ha d'aplicar, convenientment modificada, respecte dels productes d'n-èsim impagament.»

3. Modificació de la redacció del número 7 de l'article 40 sobre posicions davant d'institucions pel mètode basat en qualificacions creditícies, del capítol III sobre risc de crèdit:

«7. Quan es tingui una avaluació creditícia efectuada per una ECAI elegible, les posicions davant d'institucions amb venciment residual de més de tres mesos han de rebre una ponderació de risc d'acord amb el quadre 4, segons el nivell assignat a les qualificacions creditícies de les ECAI elegibles dins d'un barem de qualificació de crèdits de sis nivells.»

4. Modificació de la redacció del número 9 de l'article 40 sobre posicions davant d'institucions pel mètode basat en qualificacions creditícies, del capítol III sobre risc de crèdit:

«9. Quan es tingui una avaluació creditícia efectuada per una ECAI elegible, les posicions davant d'institucions amb venciment residual inferior o igual a tres mesos han de rebre una ponderació de risc d'acord amb el quadre 5, segons el nivell assignat a les qualificacions creditícies de les ECAI elegibles dins d'un barem de qualificació de crèdits de sis nivells.»

5. Precisió del títol de l'article 48 sobre posicions en institucions i empreses i modificació de la redacció del primer paràgraf d'aquest article:

«Article 48. *Posicions a curt davant d'institucions i empreses amb qualificacions creditícies a curt termini.*

Quan es tingui una avaluació creditícia a curt termini efectuada per una ECAI elegible, les posicions a curt termini davant d'institucions, en el cas que s'utilitzi el mètode basat en la qualificació creditícia que preveu l'article 40, o empreses, han de rebre una ponderació de risc d'acord amb el quadre 7, segons el nivell assignat a les

qualificacions creditícies de les ECAI elegibles dins d'un barem de qualificació de crèdits de sis nivells:»

6. S'afegeix un paràgraf al número 5 de l'article 59 sobre criteris generals i elecció del mètode de càlcul:

«5. Quan una entitat compri protecció a través d'un derivat de crèdit inclòs en la cartera de negociació per a la cobertura d'una posició que no hi estigui inclosa o per a una posició subjecta al risc de crèdit de contrapart, pot calcular les seves exigències de recursos propis per a l'actiu cobert d'acord amb el que preveu el capítol V, sobre tècniques de reducció del risc de crèdit, i està subjecta a l'aprovació de les Comissió Nacional del Mercat de Valors quan així ho estableixi el capítol esmentat. En aquests casos, el valor de posició subjecte al risc de crèdit de contrapart per a aquests derivats de crèdit s'estableix en zero.

No obstant això, les entitats poden decidir la inclusió sistemàtica, a efectes del càlcul de les seves exigències de recursos propis per risc de contrapart, de tots els derivats de crèdit inclosos en la cartera de negociació que s'hagin adquirit per cobrir posicions de la cartera de negociació o de posicions subjectes a risc de crèdit i contrapart, sempre que la cobertura del risc de crèdit es reconegui d'acord amb el que preveu aquesta Circular.»

7. S'afegeix un nou paràgraf al número 5 de l'article 72 sobre garanties elegibles:

«Si la institució d'inversió col·lectiva no es limita a invertir en instruments que es puguin reconèixer d'acord amb els números 1 a 4 anteriors, les participacions es poden reconèixer com a garanties reals pel valor dels actius admissibles, i s'assumeix que la institució ha invertit en actius no admissibles fins al límit màxim autoritzat en el seu fullet, reglament o estatuts. En els casos en què els actius no admissibles puguin tenir valor negatiu, perquè té passius o passius contingents derivats de la seva propietat, l'entitat ha de calcular el valor total dels actius no admissibles i ha de deduir del valor dels actius admissibles el dels no admissibles, en el supòsit que aquest doni un resultat total negatiu.»

8. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 73 sobre elegibilitat en el mètode ampli de garanties reals de naturalesa financera:

«Si la institució d'inversió col·lectiva no es limita a invertir en instruments que es puguin reconèixer d'acord amb els números 1 a 4 de l'article 72 i els elements que preveu la lletra a d'aquest article, les participacions es poden reconèixer com a garanties reals pel valor dels actius admissibles, i s'assumeix que la institució ha invertit en actius no admissibles fins al límit màxim autoritzat en el seu fullet, reglament o estatuts. En els casos en què els actius no admissibles puguin tenir valor negatiu, perquè té passius o passius contingents derivats de la seva propietat, l'entitat ha de calcular el valor total dels actius no admissibles i ha de deduir del valor dels actius admissibles el dels no admissibles, en el supòsit que aquest doni un resultat total negatiu.»

9. Modificació de la redacció del número 2 de l'article 84 sobre requisits per al reconeixement com a garantia real de les pòlisses d'assegurança de vida:

«2. Per al reconeixement de les pòlisses d'assegurança de vida pignorades a favor de l'entitat creditora, s'han de complir els requisits següents:

a) La pòlissa d'assegurança de vida l'ha de pignorar o cedir el prenedor de l'assegurança a l'entitat creditora sempre que en aquest contracte no s'hagin designat prèviament beneficiaris amb caràcter irrevocable.

b) El prenedor de l'assegurança ha de notificar per escrit a l'entitat asseguradora la pignoració o cessió de la pòlissa, la qual cosa implica la revocació del beneficiari

previst en el contracte i, en conseqüència, l'entitat asseguradora no pot pagar els imports deguts d'acord amb el contracte sense el consentiment de l'entitat creditora.

c) L'entitat creditora, en cas d'incompliment per part del prestatari, pot executar la penyora sobre el contracte d'assegurança i rebre els imports deguts d'acord amb el contracte, fins a cobrir el crèdit impagat

d) L'entitat creditora ha de ser informada per l'entitat asseguradora de qualsevol impagament de les primes en què incorri el prenedor de l'assegurança.

e) La garantia s'ha d'estendre fins al venciment del préstec. Si això no resulta possible, atès que la cobertura de la pòlissa conclou abans del venciment del préstec, l'entitat asseguradora ha de comunicar aquest fet a la creditora, que pot rebre la prestació assegurada, fins a l'import necessari per cobrir el crèdit garantit, i mantenir-la com a penyora irregular fins al venciment del conveni de crèdit. Una vegada vençut el deute garantit, si no s'ha produït l'incompliment del deutor, el creditor pignoratiu ha de restituir al deutor els imports retinguts en garantia, juntament amb els interessos que hagin meritat.

f) La pignoració o cessió ha de ser jurídicament efectiva i vinculant en totes les jurisdiccions pertinents en el moment de la subscripció del conveni de crèdit.

g) El valor declarat de rescat ha d'estar expressament previst en la pòlissa.

h) El prenedor de l'assegurança no pot reclamar el valor de rescat sense el consentiment de l'entitat creditora.

i) L'empresa asseguradora ha d'estar autoritzada en algun estat membre de la Unió Europea o ha d'estar establerta com a sucursal a Espanya, si es tracta d'una entitat asseguradora domiciliada en un país tercer.»

10. Modificació del contingut del número 3 de l'article 85 sobre cobertures del risc de crèdit amb garanties personals i valors de deute:

«3. Contragaranties de sobirans i d'altres entitats del sector públic.—Quan una posició estigui protegida per una garantia personal que al seu torn estigui contragarantida per una administració central o un banc central, una administració regional o una autoritat local, una entitat del sector públic els crèdits de la qual es considerin crèdits davant de l'administració central al territori de la qual estiguin establerts, d'acord amb el mètode estàndard, un banc multilateral de desenvolupament o una organització internacional a què s'apliqui una ponderació de risc nul·la (del 0 per 100), d'acord també amb el mètode estàndard, o una entitat del sector públic els crèdits de la qual es considerin crèdits davant d'entitats de crèdit, d'acord amb el mètode estàndard, la posició es pot considerar protegida per una garantia proporcionada per l'entitat en qüestió sempre que es compleixin els requisits següents:

a) la contragarantia cobreix tots els elements de risc de crèdit per a aquest crèdit.

b) tant la garantia original com la contragarantia compleixen tots els requisits aplicables a les garanties de signatura que preveuen els números anteriors d'aquest article, llevat de l'obligació que la contragarantia sigui directa.

c) la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comprovar que la cobertura sigui sòlida i que no hi ha proves històriques que indiquin que la cobertura de la contragarantia sigui menys eficaç que una garantia personal directa de l'entitat en qüestió.

El tractament que preveu aquest número també s'ha d'aplicar a un risc contragarantit per entitats diferents de les enumerades, si la contragarantia del risc està garantida, al seu torn, per una de les entitats enumerades i es compleixen les condicions que preveu aquest número.»

11. Precisió del contingut del número 1 de l'article 91 sobre garanties reals de naturalesa financera:

«1. El mètode simple per a les garanties reals de naturalesa financera només es pot fer servir quan les posicions ponderades per risc es calculin d'acord amb el mètode estàndard. Les entitats no han de fer servir a la vegada el mètode simple i el mètode ampli per a les garanties reals de naturalesa financera, llevat dels casos previstos sota el mètode IRB. En aquests casos, han d'acreditar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors que l'aplicació excepcional dels dos mètodes no s'utilitza de manera selectiva amb la finalitat de reduir les exigències de recursos propis ni dóna lloc a cap arbitratge regulador.»

12. Precisió de la redacció del número 3 de l'article 91 sobre garanties reals de naturalesa financera:

«3. La ponderació de risc que s'assignaria d'acord amb el mètode estàndard si el creditor tingué una posició directa en l'instrument de garantia real s'ha d'aplicar a les parts dels crèdits que tinguin el suport en el valor de mercat d'una garantia real reconeguda. A aquests efectes, el valor d'una posició fora de balanç, de les previstes en l'apartat A de l'annex I d'aquesta Circular ha de ser el 100 per 100 del seu valor, i no el valor que preveu l'article 30 per a les posicions esmentades. La ponderació de risc de la part garantida ha de ser un mínim del 20 per 100, excepte en les condicions que preveuen els números 4 a 6 següents. S'ha d'atribuir a la resta de la posició la ponderació de risc que s'assignaria a una posició no garantida davant de la contrapart d'acord amb el mètode estàndard.»

13. Precisió del contingut del número 2 de l'article 97 sobre el càlcul de les posicions ponderades per risc i de les pèrdues esperades:

«2. Mètode estàndard:

a) Protecció plena.—Als efectes de l'assignació de ponderacions prevista en el número 1 de l'article 32, "g" és la ponderació de risc que s'assigna a una posició el valor (E) de la qual estigui plenament cobert amb garanties personals (GA), en què:

E: el valor de posició d'acord amb el mètode estàndard; a aquests efectes, el valor de posició d'una partida fora de balanç, prevista en la part A de l'annex I d'aquesta Circular, ha de ser del 100 per 100 del seu valor, i no el valor que preveu l'article 30 per a aquestes posicions.

g: la ponderació de risc de les posicions davant del proveïdor de cobertura especificat en el mètode estàndard.

GA: el valor de G* calculat conforme al número 2 de l'article 96 i posteriorment ajustat per a qualsevol desfasament de venciment d'acord amb l'apartat E d'aquest capítol.

b) Protecció parcial-igual preferència.—Quan l'import protegit sigui inferior al valor de posició i tant la part protegida com la no protegida siguin d'igual preferència —és a dir, quan l'entitat i el proveïdor de protecció comparteixin les pèrdues a prorrata—, s'han de concedir reduccions d'exigències de recursos propis de manera proporcional. A efectes de l'article 32, les posicions ponderades per risc s'han de calcular d'acord amb la fórmula següent:

$$(E-GA) \times r + GA \times g$$

En què:

E: valor de posició d'acord amb el mètode estàndard; a aquests efectes, el valor de posició d'una partida fora de balanç, prevista en la part A de l'annex I d'aquesta Circular, ha de ser del 100 per 100 del seu valor, i no el valor que preveu l'article 30 per a aquestes posicions.

GA: el valor de G^* calculat conforme al número 2 de l'article 96 i posteriorment ajustat per a qualsevol desfasament de venciment d'acord amb l'apartat E d'aquest capítol.

r: la ponderació de risc de les posicions davant del deutor conforme al que especifica el mètode estàndard.

g: la ponderació de risc de les posicions davant del proveïdor de cobertura que especifica el mètode estàndard.

c) Garanties sobiranes.—Es pot fer servir el tractament que preveuen els números 4 i 5 de l'article 35 en les posicions o parts de posicions garantides per l'administració central o el banc central quan la garantia es denomini en la divisa del prestatari i l'exposició estigui finançada en aquesta mateixa divisa.»

14. Precisió del contingut de l'article 127 sobre el càlcul de les exigències de recursos propis per risc operacional en el mètode estàndard:

«MÈTODE ESTÀNDARD.

Article 127. *Requeriments de recursos propis.*

Les empreses de serveis d'inversió o els seus grups consolidables poden aplicar, prèvia sol·licitud a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el mètode estàndard basat en línies de negoci. A la sol·licitud s'han de detallar, a més del compliment dels requisits que estableixen els articles 128, 129 i 130 d'aquest capítol, la segmentació d'activitats i els components dels ingressos rellevants per a cada línia de negoci.

Per poder aplicar el mètode estàndard, les empreses de serveis d'inversió o els seus grups consolidables, a què sigui aplicable l'exigència de recursos propis per risc operacional, han de complir els criteris que estableixen aquest article i els següents. Per a això, han de dividir les seves activitats en línies de negoci i aplicar els coeficients que es detallen a l'article 128.

Els requeriments de recursos propis segons el mètode estàndard s'han de calcular com la mitjana de tres anys de l'agregació dels requeriments de capital de totes les línies de negoci que preveu l'article 128. En un any donat, un requeriment de recursos propis negatiu (resultant d'ingressos bruts negatius) en qualsevol de les línies de negoci pot compensar els requeriments positius de les restants línies de negoci sense cap límit. Tanmateix, si l'agregació dels requeriments de recursos propis de totes les línies de negoci en un determinat any resulta negativa, aquesta agregació ha de tenir al numerador el valor zero per a l'any esmentat.

L'expressió matemàtica d'aquests requeriments de recursos propis és:

$$\{S \text{ anys } 1-3 \max[S(GI1-6 \times b1-6), 0]\} / 3$$

En què:

GI1-6 = indicadors de risc operacional de cada línia de negoci amb els seus corresponents signes (+/-). Suma dels ingressos nets per interessos i els ingressos nets no corresponents a interessos per a cada línia de negoci.

b1-6 = percentatges assenyalats per a cada línia de negoci a l'article següent.

Els indicadors de risc operacional de cada línia de negoci en cada any s'han de determinar sobre la base dels comptes respectius de resultats, de l'empresa de serveis d'inversió o grup, en els tres últims exercicis financers complets en la data de referència de la declaració. Quan no s'hagi completat un exercici complet, han de servir de base de càlcul les dades incloses en el seu pla de negoci i, quan no es disposi de xifres auditades, es poden fer servir estimacions raonables convenientment justificades i documentades.

Els indicadors de risc operacional de cada línia de negoci en cada any es determinen sobre la base dels comptes respectius de resultats, de l'empresa de serveis d'inversió o grup, en els tres últims exercicis financers complets en la data

de referència de la declaració. Quan no s'hagi completat un exercici complet, han de servir de base de càlcul les dades incloses en el seu pla de negoci i, quan no es disposi de xifres auditades, es poden fer servir estimacions raonables convenientment justificades i documentades.»

15. Precisió del contingut del segon paràgraf de l'article 134 sobre el càlcul de les exigències de recursos propis per risc operacional per mètodes avançats:

«Les estimacions del risc operacional generades internament s'han de basar en un període històric mínim d'observació de cinc anys, que es pot reduir a tres anys quan es comenci a utilitzar un mètode avançat de mesurament.

Han de poder assignar el seu historial de dades internes de pèrdues a les línies de negoci que defineix l'article 128 i als tipus d'esdeveniments que defineix l'article 138, i estar en condicions de facilitar aquestes dades a la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan aquesta els les requereixi. Els esdeveniments generadors de pèrdues que afectin l'entitat en el seu conjunt es poden assignar a una línia de negoci addicional denominada "elements corporatius" per raó de circumstàncies excepcionals. Ha de tenir criteris objectius i documentats per a l'assignació de les pèrdues a les línies de negoci i als tipus d'esdeveniments especificats. Les pèrdues per risc operacional que estiguin relacionades amb el risc de crèdit i històricament s'hagin inclòs en les bases de dades internes de risc de crèdit s'han de registrar en les bases de dades de risc operacional i s'han d'identificar per separat. Aquestes pèrdues no han d'estar subjectes als requeriments de recursos propis per risc operacional, sempre que se segueixin tractant com a risc de crèdit per calcular els requeriments de recursos propis mínims. Per contra, sí que estan subjectes a aquests requeriments les pèrdues per risc operacional que estiguin relacionades amb riscos de mercat.

Les dades internes de pèrdues de l'empresa de serveis d'inversió o grup han de ser completes i han d'incloure la totalitat de les activitats i posicions importants de tots els subsistemes i ubicacions geogràfiques pertinents. Només se'n poden excloure les activitats o posicions que, tant de manera individual com conjunta, no tindrien un efecte important sobre les estimacions generals de risc operacional. Per a això, s'han de definir llindars de pèrdues mínims apropiats per a la recopilació de dades internes de pèrdues per risc operacional.

A part de la informació sobre pèrdues brutes, s'ha de recopilar informació sobre la data de l'esdeveniment, qualsevol recuperació respecte als imports bruts de les pèrdues, així com informació de caràcter descriptiu sobre els factors desencadenants o les causes de l'esdeveniment que dona lloc a la pèrdua.

Hi ha d'haver criteris específics per a l'assignació de dades de pèrdues procedents d'esdeveniments ocorreguts en una unitat centralitzada o en una activitat que inclogui més d'una línia de negoci, així com els procedents d'esdeveniments relacionats al llarg del temps.

Han de comptar amb procediments documentats per avaluar en tot moment la rellevància de les dades històriques de pèrdues, considerant situacions en què s'utilitzin excepcions discrecionals, ajustos de proporcionalitat o un altre tipus d'ajustos, així com el grau en què es puguin utilitzar i el personal autoritzat per prendre aquestes decisions.»

16. Es precisa el límit del 20 per 100 de reducció del risc per assegurances i altres mecanismes de transferència del risc substituint l'últim paràgraf de l'article 137, sobre el tractament de les assegurances en el càlcul de les exigències de recursos propis per risc operacional, amb el contingut següent:

«La reducció dels requeriments de recursos propis per risc operacional com a conseqüència del reconeixement de les assegurances i altres mecanismes de transferència del risc no ha de superar el 20 per 100 dels requeriments de recursos propis per risc operacional abans del reconeixement de les tècniques de reducció del risc.»

17. Es fa una nova redacció de la lletra p) del número 12 de l'article 153, sobre informació a divulgar en el mercat, el text íntegre de la qual es reproduïx a continuació:

«p) Risc de cartera negociació: Models interns: cada entitat ha de divulgar la informació següent per al càlcul de les seves exigències de recursos propis, de conformitat amb els models interns que preveuen els articles 26 a 28:

i. Per a cada subcartera coberta:

Les característiques dels models utilitzats.

Una descripció de les proves de tensió aplicades a la subcartera.

Una descripció dels mètodes utilitzats per contrastar i validar la fiabilitat i coherència dels models interns i dels processos de modelització.

ii. L'abast de l'acceptació per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

iii. Descripció dels nivells i les metodologies de compliment dels criteris que estableix l'article 27 d'aquesta Circular.

iv. les mesures màxima, mínima i mitjana diàries del valor en risc durant el període de referència i la mesura del valor en risc al tancament del període.

v. una comparació de les mesures diàries del valor en risc al tancament amb les variacions diàries del valor de la cartera a la finalització del dia hàbil següent, juntament amb una anàlisi de qualsevol ultrapassament important durant el període de referència.»

18. S'afegeix un paràgraf a la lletra q) del número 12 de l'article 153, sobre informació a divulgar al mercat:

«q) Risc operacional: les entitats han de divulgar la informació següent sobre el risc operacional:

i. Els mètodes per avaluar les exigències de recursos propis corresponents al risc operacional per a les quals l'entitat està autoritzada.

ii. Una descripció de la metodologia establerta per a l'ús de mètodes de mesurament avançat basats en els seus propis sistemes de mesurament del risc operacional, si és utilitzada per l'entitat, inclosa una discussió de factors interns i externs pertinents considerats en la metodologia de càlcul de l'entitat. En el cas d'utilització parcial, l'abast i la cobertura dels diferents mètodes utilitzats.

Les entitats que utilitzin mètodes avançats, que estableixen els articles 131 i següents d'aquesta Circular, per al càlcul dels seus requeriments de recursos propis per risc operacional, han de descriure l'ús de les assegurances i altres mecanismes de transferència del risc als efectes de reducció del risc esmentat.”

Norma 2a. Modificació del capítol VI de la Circular 12/2008, de la CNMV, sobre exigències de recursos propis per risc de crèdit de titulització, i remissió del contingut d'aquest capítol a la secció quarta del capítol quart de la Circular 3/2008, del Banc d'Espanya, sobre determinació i control dels recursos propis mínims.—Es modifica l'article 103 del capítol VI de la Circular 12/2008, sobre exigències de recursos propis per risc de crèdit de titulització. Els articles 104 a 116 queden sense contingut. L'article 103 té la redacció següent:

«Article 103.

Per al càlcul de les exigències de recursos propis per risc de crèdit de titulització cal atènyer-se al que disposa la secció quarta del capítol quart de la Circular 3/2008, de 22 de maig, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre determinació i control dels recursos propis mínims. A aquests efectes, les referències realitzades a entitats de crèdit o els seus grups consolidables s'han d'entendre realitzades a les empreses de serveis d'inversió o els seus grups consolidables, les referències al Banc d'Espanya s'han d'entendre realitzades a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Norma 3a. *Altres canvis, precisions o correccions en el text actual de la Circular 12/2008 per facilitar la seva comprensió i aplicació.*

1. S'afegeix un nou número 4 a l'article 4, sobre deduccions dels recursos propis amb la redacció següent:

«4. En els casos en què les empreses de serveis d'inversió o els seus grups consolidables hagin activat crèdits fiscals, com a conseqüència de pèrdues generades en l'exercici, que segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors no responguin a un fet extraordinari o tinguin una alta probabilitat de recuperació, mitjançant la generació de resultats positius en exercicis posteriors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exigir, en els casos en els quals observi un deteriorament significatiu dels recursos propis computables o una dificultat per recuperar-los, que aquestes entitats dedueixin dels seus recursos propis computables els imports efectius dels crèdits fiscals reconeguts en el balanç. A aquest efecte, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en consideració en la seva revisió les possibles opcions de consolidació fiscal del grup i els efectes que en derivin per a l'entitat o el grup.»

2. S'afegeix un nou paràgraf al final del número 1 de l'article 9, sobre el càlcul de les despeses d'estructura, i s'elimina l'últim rengló del número 1, i el número esmentat queda redactat de la manera següent:

«1. Per al càlcul dels recursos propis necessaris en funció del nivell d'activitat, s'han de considerar despeses d'estructura les rúbriques de l'estat M2 de la Circular 7/2008, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sobre normes comptables, següents:

- Despeses de personal, Deu 6.
- Despeses generals, Deu 7.
- Altres càrregues d'explotació, Deu 8.
- Contribucions i impostos, Deu 9.
- Amortitzacions de l'immobilitzat, Deu 10.

Als efectes de la determinació de la base de càlcul de les exigències de recursos propis per nivell d'activitat, els imports comptabilitzats com a despeses de personal en el deure del compte de resultats es poden minorar en la quantia de les despeses que corresponguin a retribucions variables al personal. Aquesta reducció es pot realitzar només quan la vertadera naturalesa de les retribucions esmentades no presentin, en part o en tot, un component fix de les despeses o compromisos assumits amb el personal. A aquests efectes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot analitzar i determinar si s'escau el caràcter no variable d'aquestes retribucions.»

3. El tercer paràgraf de l'article 17 –excepcions als requeriments de recursos propis per riscos de la cartera de negociació– queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, quan les entitats no estiguin aplicant les disposicions d'aquest capítol i superin els llindars del 6% de la seva activitat total o de 20 milions d'euros, abans esmentats, poden sol·licitar de la Comissió Nacional del Mercat de Valors continuar no aplicant-les, sempre que en el període d'observació de sis mesos immediatament anterior a la seva sol·licitud no hagin superat, durant el 75% dels dies, els llindars del 5% de la seva activitat total o 15 milions d'euros.»

4. L'article 25 «Exigències de recursos propis per risc de contrapart» passa a ser l'article 59 bis.

5. L'apartat III del número 2 de l'article 58 queda redactat de la manera següent:

«III. Contractes de naturalesa anàloga als esmentats en els apartats i a v del número I i en els apartats i a iv del número II relatius a altres índexs o instruments

de referència. A aquests efectes, s'entén per contractes de naturalesa anàloga, almenys, els instruments següents:

a) Contractes d'opcions, futurs, permutes ("swaps"), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb valors, divises, tipus d'interès o rendiments, o altres instruments derivats, índexs financers o mesures financeres que es puguin liquidar en espècie o en efectiu.

b) Contractes d'opcions, futurs, permutes ("swaps"), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb primeres matèries que s'hagin de liquidar en efectiu o que es puguin liquidar en efectiu a petició d'una de les parts (per motius diferents a l'incompliment o a un altre succés que porti a la rescissió del contracte).

c) Contractes d'opcions, futurs, permutes ("swaps") i altres contractes de derivats relacionats amb primeres matèries que es puguin liquidar en espècie, sempre que es negociïn en un mercat regulat o sistema multilateral de negociació (SMN).

d) Contractes d'opcions, futurs, permutes ("swaps"), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb primeres matèries que es puguin liquidar mitjançant lliurament físic no esmentats en la lletra c anterior i no destinats a finalitats comercials, que presentin les característiques d'altres instruments financers derivats, tenint en compte, entre altres coses, si es liquiden a través de cambres de compensació reconegudes o són objecte d'ajustos regulars dels marges de garantia.

e) Contractes financers per diferències.

f) Contractes d'opcions, futurs, permutes ("swaps"), acords de tipus d'interès a termini i altres contractes de derivats relacionats amb variables climàtiques, despeses de transport, autoritzacions d'emissió o tipus d'inflació o altres estadístiques econòmiques oficials, que s'hagin de liquidar en efectiu o que es puguin liquidar en efectiu a elecció d'una de les parts (per motius diferents de l'incompliment o d'un altre succés que porti a la rescissió del contracte), així com qualsevol altre contracte derivat relacionat amb actius, drets, obligacions, índexs i mesures no esmentats en les lletres anteriors, que presentin les característiques d'altres instruments financers derivats, tenint en compte, entre altres coses, si es negocien en un mercat regulat o SMN, es liquiden a través de cambres de compensació reconegudes o són objecte d'ajustos regulars dels marges de garantia.»

6. S'afegeix una nova lletra t) al número 1 de l'article 145 sobre excepcions als límits amb la redacció següent:

«t) Les posicions mantingudes en fons i societats d'inversió col·lectiva de caràcter financer autoritzats d'acord amb el que preveu la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris, així com en altres fons o societats d'inversió no harmonitzats que per les seves característiques de diversificació es puguin considerar equivalents als anteriors.»

7. El número 2 de l'article 145 queda redactat de la manera següent:

«2. No estan subjectes als límits que preveu l'article 144 anterior durant el termini de sis mesos des del seu registre comptable, els comptes a cobrar, nets d'impostos, derivats de facturació d'activitats ordinàries de les empreses de serveis d'inversió o els seus grups.»

8. El número 7 de l'article 153 sobre informació al mercat queda redactat de la manera següent:

«7. Les entitats poden determinar la manera de verificació més adequada a fi de complir efectivament els requisits de divulgació que estableix el present capítol.

Totes les entitats que tinguin una pàgina web o tinguin obligació de mantenir-la han de realitzar les divulgacions en compliment del que es preveu en aquest capítol a través de la pàgina web de la mateixa empresa de serveis d'inversió o, si s'escau, en la pàgina web del grup consolidable a què aquesta pertanyi.»

Disposició addicional primera.

Sobre la base del que estableix l'article 21 del Reial decret 217/2008, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió, les empreses d'assessorament financer (d'ara endavant, EAFI) que siguin persones físiques han d'aportar a la CNMV a través del servei CIFRADO/CNMV, aprovat per acord del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors de 15 de setembre de 2006, o un altre d'equivalent, dins dels primers quatre mesos següents al tancament de cada exercici, un informe elaborat per un expert independent degudament inscrit en el Registre oficial d'auditors de comptes. L'informe ha de contenir una opinió sobre la veracitat i fiabilitat de les informacions que conté l'estat SEAFI1 recollit en la Circular 7/2008, de 26 de novembre, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sobre normes comptables, comptes anuals i estats d'informació reservada de les empreses de serveis d'inversió, societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i societats gestores d'entitats de capital de risc. En concret, l'informe ha de fer referència a les informacions que contenen els apartats B) Nombre d'ocupats, C) Reclamacions rebudes, D) Patrimonis assessorats, E) Nombre de clients i F) Ingressos per comissions de l'estat SEAFI1 recollit en l'esmentada Circular 7/2008 i referit a 31 de desembre.

En cas que sorgeixin diferències entre la informació remesa prèviament a la CNMV en l'estat SEAFI1 i l'informe a què fa referència aquesta norma, l'EAFI ha d'informar amb caràcter immediat la CNMV en el moment en què es conegui l'existència d'aquestes diferències, i per a això ha de remetre l'estat SEAFI1 degudament rectificat.

Adicionalment, l'informe ha de contenir una manifestació explícita sobre:

L'existència i idoneïtat d'un registre de clients, un registre de contractes o altres documents que acreditin de manera fefaent les recomanacions realitzades, un registre de conflictes d'interès que hagin sorgit o puguin sorgir en el desenvolupament de les seves activitats i un registre d'operacions personals, tal com s'esmenta en els apartats e) i f) de la norma 2a de la Circular 10/2008, sobre empreses d'assessorament financer.

Els valors, instruments o efectiu propietat dels clients que no poden estar, ni tan sols de manera transitòria, en poder de l'EAFI.

L'aplicació correcta de les tarifes establertes.

De manera resumida, l'abast del treball realitzat.

Disposició addicional segona.

Mitjançant aquesta Circular s'incorpora al nostre dret la Directiva 2009/27/CE de la Comissió, de 7 d'abril, per la qual es modifiquen determinats annexos de la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les disposicions tècniques relatives a la gestió de riscos, i la Directiva 2009/83/CE de la Comissió, de 27 de juliol, per la qual es modifiquen determinats annexos de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les disposicions tècniques relatives a la gestió de riscos.

Disposició final.

La present Circular entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de gener de 2011.—El president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, p. s. (Llei 24/1988, de 28 de juliol), el vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, Fernando Restoy Lozano.